

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2022 r.

Sąd Rejonowy w Piszcu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Anna Lisowska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Judyta Masłowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 6 września 2022 roku

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej (...) z siedzibą w W.

przeciwko K. M.

o zapłatę

o r z e k a :

I. Zasądza od pozwanego K. M. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej (...) z siedzibą w W. kwotę 5 259,90 zł (pięć tysięcy dwieście pięćdziesiąt dziewięć złotych 90/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 27.09.2021r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego K. M. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej (...) z siedzibą w W. kwotę 3 344,13 zł (trzy tysiące trzysta czterdzieści cztery złote 13/100) tytułem zwrotu kosztów procesu z odsetkami ustawowymi za opóźnienie za czas od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

III. Nakazuje zwrócić powodowi (...) Spółce Akcyjnej (...) z siedzibą w W. kwotę 372,87 zł (trzysta siedemdziesiąt dwa złote 87/100) tytułem niewykorzystanej w sprawie zaliczki zapisanej pod poz. (...) sum depozytowych Sądu Rejonowego w Piszcu.

Sygn. akt I C 423/21

UZASADNIENIE

(...) Spółka Akcyjna (...) z siedzibą w W. wytoczyła powództwo przeciwko K. M. o zapłatę kwoty 5 259,90 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 21 września 2021 roku do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu pozwu powódka wskazała, że pozwany K. M. w dniu 15 września 2020 roku w miejscowości M., gmina M., kierując pojazdem marki C. (...) o numerze rej. (...) nie zachował wymaganej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu w wyniku czego doprowadził do zderzenia z pojazdem marki V. (...) o numerze rej. (...), doprowadzając tym samym do powstania szkody w mieniu M. P. na kwotę 5 259,90 złotych. Przybyli na miejsce zdarzenia funkcjonariusze ustalili, że jedynym sprawcą przedmiotowego zdarzenia był pozwany K. M., który spowodował kolizję nie posiadając uprawnień do kierowania pojazdem mechanicznym.

Pojazd C. (...) o numerze rej. (...), którym kierował sprawca zdarzenia, objęty był ochroną ubezpieczeniową na podstawie umowy ubezpieczenia zawartej z powódką.

Zaistniałe zdarzenie poszkodowany zgłosił powódce, która po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego pod numerem szkody (...) na podstawie sporządzonego kosztorysu, a także faktury VAT za holowanie nr (...) przyznała łącznie odszkodowanie za szkodę w mieniu w kwocie 4 259,90 złotych.

Powódka, jako ubezpieczyciel pojazdu sprawcy, pokryła wyrządzoną poszkodowanemu szkodę poprzez wypłacenie na jej rzecz kwoty stanowiącej wyżej wskazaną wartość przedmiotu sporu i na podstawie art. 43 pkt 3 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, ubezpieczeniu funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w związku z art. 828 k.c. wstąpiła w prawa poszkodowanego do dochodzenia tej kwoty od podmiotu odpowiedzialnego za szkodę.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z 15 października 2021 roku, wydanym w sprawie I Nc 362/21, Sąd Rejonowy w Piszku nakazał pozwanemu zapłacić na rzecz powódki całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania (k. 57).

Pozwany K. M. wniósł sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty zaskarżając go w całości.

W uzasadnieniu przyznał, że w dniu 15 września 2020 roku w miejscowości M., gmina M., kierował pojazdem marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...), nie zachował wymaganej ostrożności, nie ustąpił pierwszeństwa pojazdowi, doprowadził do zdarzenia z pojazdem marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), a przybyli na miejsce zdarzenia funkcjonariusze Policji ustalili, że jedynym sprawcą zdarzenia był pozwany. Pozwany zakwestionował ocenę prawną, iż doprowadził do powstania szkody w mieniu M. P. na kwotę 5 259,90 złotych. Zaprzeczył również, że w dniu 15 września 2020 roku nie posiadał uprawnień do kierowania pojazdem mechanicznym.

Pozwany wyjaśnił, iż posiada uprawnienia do prowadzenia pojazdów mechanicznych od 17 sierpnia 1993 roku. W dacie zdarzenia upłynął termin ważności prawa jazdy pozwanego, wynikający z konieczności wykonania przez pozwanego badań lekarskich. Pozwany zapomniał o tym fakcie. Niezwłocznie po wypadku pozwany zdał sobie sprawę z upływu terminu ważności jego prawa jazdy i w drugiej połowie września udał się na badania lekarskie, a które to badania przeszedł z wynikiem pozytywnym. W oparciu o wynik badania lekarskiego, pozwany niezwłocznie wystąpił do Starosty P. o wydanie mu nowego dokumentu prawa jazdy i taki dokument uzyskał już 30 września 2020 roku.

Pozwany zakwestionował sposób wyliczenia szkody. Zaprzeczył, jakoby powódka przekazała odszkodowanie osobie uprawnionej. Zaprzeczył, jakoby powódka, jako ubezpieczyciel pojazdu sprawcy, pokryła wyrządzoną poszkodowanemu szkodę poprzez wypłacenie na jego rzecz kwoty

Pozwany przyznał, że powódka kierowała do niego wezwania do zapłaty, a pozwany nie zapłacił powódce jakiegokolwiek żądanej kwoty.

W ocenie pozwanego stopień zawinienia pozwanego należy ocenić jako nieznaczny, uchybienie obowiązkowi ustawowemu miało charakter jedynie formalny. Zdaniem pozwanego, formalny brak uprawnień w żaden sposób nie mógł być przyczyną wypadku z 15 września 2020 roku, a pozwany został już za swoje niedbalstwo ukarany mandatem karnym. Pozwany twierdzi, iż nałożenie na niego obowiązku zapłaty znacznej kwoty na rzecz ubezpieczyciela jawi się jako sprzeczne z art. 5 k.c.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 15 września 2020 roku w miejscowości M., gmina M., K. M., kierując pojazdem marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...) nie zachował wymaganej ostrożności i nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu, w wyniku czego doprowadził do zderzenia z pojazdem marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Jedynym sprawcą wymienionego zdarzenia był K. M., który spowodował kolizję nie posiadając uprawnień do kierowania pojazdem mechanicznym.

Pojazd C (...) o numerze rejestracyjnym (...), którym kierował sprawca zdarzenia, objęty był ochroną ubezpieczeniową na podstawie umowy ubezpieczenia OC w (...) Spółce Akcyjnej (...). Poszkodowany zgłosił zaistniałe zdarzenie do ubezpieczyciela. (...) Spółka Akcyjna po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego przyznała poszkodowanemu odszkodowanie za szkodę w mieniu w kwocie 5 259,90 złotych.

(dowód: notatka informacyjnym o zdarzeniu drogowym k. 26, faktura k. 27, wycena k. 28-38, decyzja z 1.10.2020r. k. 39, decyzja z 12.10.2020r. k. 41-42, decyzja z 19.10.2020r. k. 43-44, zeznania świadka M. P. k. 88)

Pismem z 12 listopada 2020 roku (...) Spółka Akcyjna (...) wezwała K. M. do zapłaty kwoty 2 159,90 złotych. W tym samym dniu Spółka wezwała K. M. do zapłaty kwoty 3 100 złotych. Wezwania zostały doręczone w dniu 17 listopada 2020 roku. Następnie Spółka pismem z 18 grudnia 2020 roku wezwała K. M. do zapłaty kwoty 2 159,90 złotych. Pismo zostało doręczone 28 grudnia 2020 roku.

(dowód: wezwanie do zapłaty z 12.11.2020r. k. 45-46, 47-48, potwierdzenie odbioru k. 49-50, wezwanie do zapłaty z 18.12.2020 k. 51-52, potwierdzenie doręczenia k. 53-54)

K. M. w dniu zdarzenia nie posiadał ważnego dokumentu prawa jazdy. Po raz pierwszy uzyskał uprawnienia do prowadzenia pojazdów kategorii B uzyskał dnia 17 sierpnia 1993 roku. Dnia 30 września 2020 roku K. M. złożył wniosek o wymianę prawa jazdy i do wniosku tego załączył orzeczenie lekarskie nr (...) wystawione dnia 29 maja 2020 roku. Dokument prawa jazdy odebrał w dniu 14 października 2020 roku.

(dowód: informacja od Starostwa Powiatowego w P. k. 74, zeznania pozwanego e-protokół z 06.09.2022r. [00:03:06], [04:50], k. 157-157v)

Wartość rynkowa nieuszkodzonego pojazdu na dzień szkody wynosi 5 700 złotych brutto. Wartość pojazdu w stanie uszkodzonym na dzień szkody wynosi 1 100 złotych brutto. Różnica wartości pojazdu przed i po szkodzie z dnia 15 września 2020 roku wynosi 4 600 złotych brutto.

(dowód: opinia biegłego z zakresu rzeczoznawstwa samochodowego, techniki motoryzacyjnej, bezpieczeństwa ruchu drogowego k. 108-132)

Sąd zważył, co następuje

Powództwo okazało się zasadne i jako takie podlegało uwzględnieniu w całości.

W niniejszej sprawie, nie jest sporne, że strony łączyła umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz że dnia 15 września 2020 roku pozwany spowodował wypadek drogowy i szkodę na mieniu poszkodowanego M. P..

Pozwany kwestionował natomiast fakt, iż nie posiadał uprawnień do prowadzenia pojazdu, kwestionował wysokość szkody, a także fakt, że powódka naprawiła szkodę poprzez wypłatę odszkodowania.

Za podstawę prawną dochodzonego przez powódkę roszczenia należy przyjąć art. 43 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. Nr 124, poz. 1152). Zgodnie z jego brzmieniem zakładowi ubezpieczeń przysługuje prawo dochodzenia zwrotu wypłaconego z tytułu ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych odszkodowania, jeżeli kierujący:

1. wyrządził szkodę umyślnie lub w stanie po użyciu alkoholu albo pod wpływem środków odurzających, substancji psychotropowych lub środków zastępczych w rozumieniu przepisów o przeciwdziałaniu narkomanii;
2. wszedł w posiadanie pojazdu wskutek popełnienia przestępstwa;

3. nie posiadał wymaganych uprawnień do kierowania pojazdem mechanicznym, z wyjątkiem przypadków, gdy chodziło o ratowanie życia ludzkiego lub mienia albo o pościg za osobą podjęty bezpośrednio po popełnieniu przez nią przestępstwa;

4. zbiegł z miejsca zdarzenia.

Bezspornym jest, że w niniejszej sprawie nie zachodzi wyjątek, o którym mowa w powołanym wyżej przepisie. Przedmiotowe zdarzenie nie miało związku z ratowaniem życia ludzkiego lub mienia ani z pościgiem za osobą podjętym bezpośrednio po popełnieniu przez nią przestępstwa.

Powódka podstawę swojego żądania upatrywała w tym, że wypłaciła poszkodowanemu odszkodowanie za zdarzenie, którego sprawcą był pozwany. W ocenie powódki, pozwany w chwili zdarzenia nie posiadał wymaganych uprawnień do kierowania pojazdem mechanicznym w rozumieniu powołanego art. 43 ust. 3 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych. Z kolei pozwany wywodził, że posiadał uprawnienie do kierowania pojazdami. Wskazywał, że prawo jazdy zostało mu wydane na czas określony, z uwagi na wadę wzroku. Pozwany zapomniał o upływie terminu ważności prawa jazdy, jednakże w ocenie nieważność dokumentu prawa jazdy nie skutkowałą utratą uprawnienia pozwanego do prowadzenia pojazdów mechanicznych.

W ocenie Sądu, nie sposób zgodzić się z argumentacją pozwanego. Pozwany w dniu zdarzenia nie posiadał ważnego dokumentu prawa jazdy. Dokument prawa jazdy został wydany pozwanemu na czas określony ze względu na jego wadę wzroku. Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. o kierujących pojazdami kierującym pojazdem może być osoba, która osiągnęła wymagany wiek i jest sprawna pod względem fizycznym i psychicznym.

W dniu kolizji pozwany nie posiadał uprawnienia do kierowania pojazdami, albowiem nie posiadał ważnego dokumentu prawa jazdy, który to wydany byłby po potwierdzeniu, że pozwany jest sprawny pod względem fizycznym i psychicznym, a więc po uaktualnieniu badań lekarskich.

Prawo ubezpieczyciela do skorzystania z regresu co do zasady nie jest uzależnione od wystąpienia związku przyczynowego pomiędzy wykazaniem zaniedbań sprawcy szkody, a wypadkiem. Roszczenie regresowe powstaje bowiem z samego faktu, że kierujący dopuścił się pewnych negatywnych zachowań (tu prowadzenia pojazdu bez uprawnień). Roszczenie regresowe stosownie do art. 6 k.c. musi zostać udowodnione, tym samym powódka musi wykazać okoliczności zawinione zachowania kierowcy jak również rozmiar tego zawinienia.

Na podstawie obowiązku wynikającego z umowy ubezpieczenia OC, którą pozwany zawarł w powódka, powódka wypłaciła poszkodowanemu odszkodowanie w łącznej wysokości 5 259,90 zł, co potwierdziły nie tylko decyzje powódki przedłożone Sądowi, ale także sam poszkodowany.

Powołany na wniosek strony powodowej biegły sądowy z zakresu techniki motoryzacyjnej w sporządzonej na piśmie opinii stwierdził jednoznacznie, że wysokość szkody w pojeździe V. (...) o nr rej. (...) po szkodzie z dnia 15 września 2020 roku wynosi 4 600 złotych brutto. Wartość pojazdu w stanie nieuszkodzonym wynosi 5 700 złotych brutto, natomiast wartość pojazdu w stanie uszkodzonym po zdarzeniu z dnia 15 września 2020 roku wynosi 1 100 złotych brutto.

Sąd w pełni podziela opinię biegłego, bowiem spełniała ona stawiane jej wymogi, odzwierciedlała staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia, odpowiadała w sposób wyczerpujący i zrozumiały na postawione pytanie, a przytoczona na ich uzasadnienie argumentacja jest w pełni przekonująca. Zauważyć należy, iż opinia biegłego podlega, jak i inne dowody, ocenie według art. 233 § 1 k.p.c, lecz odróżniają je szczególne kryteria oceny. Stanowią je zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Opinia sporządzona została przez biegłego zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą specjalną. Ponadto należy podkreślić, iż opinia ta nie była kwestionowana przez strony sporu.

W związku z tym, Sąd zasądził od pozwanego całą kwotę dochodzoną w niniejszym postępowaniu, o czym orzekł na podstawie art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w zw. z art. 828 § 1 k.c. wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 27 września 2021 roku tj. od dnia wniesienia pozwu, do dnia zapłaty.

O kosztach procesu orzeczono zgodnie z art. 98 k.p.c. Pozwany jako strona przegrywająca zobowiązany jest pokryć niezbędne koszty związane z celowym dochodzeniem praw i celową obroną.

Powódka poniosła następujące koszty: opłata od pozwu 400 zł, wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 1 800 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 złotych, a także wynagrodzenie biegłego 1 127,13 łącznie 3 344,13 zł.

Zgodnie z powyższym Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 3 344,13 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Na podstawie art. 80 ust. 1 w zw. z art. 84 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2018r., poz. 300 j.t.), Sąd zwrócił powódce kwotę 327,87 złotych tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego.